

Ting mellem to Parter som det konservative Folkeparti og en radikal Regering.

Og nu er det netop dette sidste Alternativ, vi er kommet til. Jeg behøver ikke at gennemgaa de sidste Maanedes Historie i Enkeltheder. Alle ved Besked om, hvorledes Forholdene har udviklet sig. Vi fra vor Side har anset det for nødvendigt at trække vor Kontrolminister ud af Regeringen og saaledes hæve Overenskomsten. Jeg siger ikke hæve den for vort Vedkommende, men jeg siger hæve den absolut, fordi vi efter Ordlyden af den Overenskomst, hvorpaa vi støtter os, maa fastholde, at naar den ene Part optræder paa den Maade, som Regeringen har gjort, saa er Overenskomsten hævet for alle Parter Vedkommende. Vi saa til vor store Forbavselse, at Regeringen ikke synes at dele denne Opfattelse, idet den er vedblevet at opretholde Ordningen til Trods for vor Holdning. Vi har sagt, at vi finder, at den Omstændighed, at Regeringen bliver ved at handle, som om vor Eratræden ikke havde nogen Virkning, efter vor Mening ikke er forenelig med en ordholdende og redelig Overholdelse af Overenskomsten, og denne Udtalelse ønsker vi at fastholde. Vi staar derefter i en Oppositionsstilling til Regeringen, hvis Frihed kun begrænses ved vort eget Skøn over, hvad Hensynet til Landets og Folkets Vel kræver under de fortsatte vanskelige Forhold. Denne Frihed har vi benyttet i Slutningen af sidste Samling og de første Dage af denne, og den agter vi ogsaa at benytte for Fremtiden.

Da jeg talte i Fjor, føjede jeg til den Udtalelse, som jeg nu har citeret, endnu en Ting. Jeg sagde, at dersom Kontrolinstitutionen skulde svigte, vilde vi, ganske som Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), den Gang udtalte, anse det for rigtigt, at der fandt en Appel til Vælgerne Sted; det vilde være den naturligste og eneste Udvej til at skabe stabile Forhold her i Landet. Det samme Standpunkt staar vi paa i dette Øjeblik. Vi havde derfor ogsaa ventet, at da Overenskomsten fik den Skæbne, som jeg har nævnt, vilde Regeringen have handlet i Overensstemmelse med Overenskomsten og have udskrevet Valg. Det har Regeringen nu ikke fundet det rigtigt at gøre, lige saa lidt som den modtog det Tilbud, vi gjorde i vor Skrivelse, om at forhandle om en ny Ordning til Afløsning af den, der var bristet. Vi faar altsaa sandsynligvis ikke Valg før i April eller Maj næste Aar. Alle Mennesker ved, at

længere kan man ikke vente, hvad enten saa den nye Grundlov træder i Kraft, eller den gamle bliver ved at bestaa. Der er ingen Mulighed for at udsætte Valget længere. Men paa den Mulighed, at vi faar Valg sidst i April eller i Maj Maaned, ser vi fra vor Side ikke med Tilfredshed eller uden Bekymring. Vi har i sin Tid udtalt os mod Valg under Krigen; det var navnlig i Krigens Begyndelse, da Forholdene forekom os særlig faretruende. Men man kan efter min Mening ikke fastholde en saadan Anskuelse Aaringer igennem, og der kom ogsaa Tidspunkter baade under den vestindiske Sag, og da Overenskomsten af 30. September ophørte, da vi fandt, at Valg vilde være heldigere end at vedblive at leve under de Vilkaar, der fulgte af de nævnte Begivenheder. Men naar vi nu staar med Udsigten til at skulle have Valg i Maj Maaned, er jeg bange for, at det vil være et overordentlig uheldigt Tidspunkt. Det forekommer os, at som Forholdene staar i Øjeblikket, risikerer man netop til den Tid at komme ind i en af Krigens mest kritiske Perioder, i hvilken det vil være overordentlig vanskeligt for os at holde Valg. Vi er imidlertid nødt til at gøre det til den Tid. Vi kan kun beklage, at Regeringen ikke har fundet det rigtigt at afholde Valg paa Tidspunkter, da Forholdene saa mere rolige ud. Om det kan være muligt at foretage Valget inden Foraaret, skal jeg ikke udtale nogen Mening om, jeg ser godt Vanskelighederne derved.

Jeg vil til dette endnu blot føje nogle afsluttende Bemærkninger, der kommer til at gaa i samme Retning som nogle Ord, der faldt fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). De angaar den Tanke, der lader til at være dukket op i Pressen, at der kunde være en Mulighed for, at Valgene blev Fredsvalg. Hvis denne Tankevirkelig har været fremme, og hvis der skulde være Tale om at realisere den, vil den fra vor Side møde ganske bestemt Modstand. Det Valg, der kommer, og som vel altsaa maa finde Sted senest i Maj Maaned, bliver grundlæggende for hele den politiske Udvikling, som skal foregaa under den nye Grundlov, og kommer til at skabe Rammerne for hele 4 Aar. Naar det er Forholdet, kan vi heller ikke fra vor Side gaa med til, at der i Stedet for et saadant Valg sættes noget, som i Virkeligheden slet ikke er et Valg; og vi er overbeviste om, at i den Henseende deles vor Anskuelse af den overvejende Del af Vælgerfolket. Det er rigtigt, som det